

Brüsszel, 2025. november 12.
(OR. en)

14905/25

Intézményközi referenciaszám:
2022/0299 (NLE)

SOC 727
EMPL 485
ECOFIN 1459

FELJEGYZÉS

Küldi: a Tanács Főtitkársága
Címzett: az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács

Tárgy: Az SPC legfontosabb üzenetei az aktív befogadást biztosító megfelelő minimumjövedelemtől szóló tanácsi ajánlásnak az uniós tagállamokban történő végrehajtásáról
– Jóváhagyás

Mellékelten továbbítjuk a delegációk részére a szociális védelemmel foglalkozó bizottságnak az aktív befogadást biztosító megfelelő minimumjövedelemtől szóló tanácsi ajánlás uniós tagállamokban történő végrehajtásáról szóló legfontosabb üzeneteit, amelyeket a Tanácsnak (EPSCO) a 2025. december 1-jei ülésén kell jóváhagynia.

A minimumjövedelemtől szóló 2025. évi teljes jelentést – amelyet a szociális védelemmel foglalkozó bizottság és az Európai Bizottság közösen készítettek el –, valamint az országelemzést a 14905/25 ADD 1, illetve a 14905/25 ADD 2 dokumentum tartalmazza.

A minimumjövedelemről szóló 2025. évi jelentés

Áttekintés az aktív befogadást biztosító megfelelő minimumjövedelemről szóló 2023. évi tanácsi ajánlásnak az uniós tagállamokban történő végrehajtásáról

A szociális védelemmel foglalkozó bizottság és az Európai Bizottságnak A Foglalkoztatás, a Szociális Ügyek és a Társadalmi Befogadás Főigazgatósága által készített együttes jelentés

Fő üzenetek

- 1. A megélhetési válság nyomán a szegénység kérdése sok európai számára továbbra is rendkívül aggasztó.** Egy 2025. évi Eurobarométer-felmérés szerint az európaiak 84%-át aggodalommal tölti el, hogy országukban túl kevés ember képes kiemelkedni a szegénységből¹. A szegénység nem összeegyeztethető az emberi méltósággal. A szegénység kezelése nem csak etikai és társadalmi kötelezettség. A társadalmi kohézió támogatása a politikai intézményekbe vetett bizalom biztosításához és társadalmaink reziliensebbé tételéhez is elengedhetetlen, továbbá gazdasági szempontból is észszerű, mivel a kellő kompetenciákkal rendelkező és jól képzett munkaerő fokozza versenyképességünket. Ezenkívül a szegénység költségekkel jár. Például a gyermekkorban elszenvedett társadalmi-gazdasági hátrány évente a GDP 3,4%-ának megfelelő költségeket okoz a társadalmaknak².
- 2. Az aktív befogadást biztosító megfelelő minimumjövedelemről szóló 2023. évi tanácsi ajánlás mérföldkövet jelent a szegénységnek és a társadalmi kirekesztődésnek az Unióban történő kezelése szempontjából.** Az említett ajánlás keretében a tagállamok megállapodtak a minimumjövedelemmel kapcsolatos szakpolitikák legfontosabb közös elemeiről, azzal a céllal, hogy együttesen járuljanak hozzá az EU-ban tapasztalható szegénység csökkentéséhez. Ismételten hangsúlyozták azokat az előnyöket, amelyekkel az aktív befogadásra vonatkozó megközelítés jár, amely ötvözi a jövedelemtámogatást, a befogadó munkaerőpiaci szakpolitikákat és a szolgáltatásokhoz való hozzáférést. Ezen túlmenően annak érdekében, hogy az összes életszakaszban biztosítsák a méltóságteljes életet, közös célként tűzték ki, hogy 2030-ig fokozatosan elérjék a jövedelemtámogatás megfelelő szintjét. Ennek támogatnia kell a felfelé irányuló társadalmi konvergenciát.

---

¹ 559. sz. Eurobarométer tematikus felmérés, *Investing In Fairness* (Befektetés a méltányosságba), 2025.

² OECD, *The economic costs of childhood socio-economic disadvantage in European OECD countries* (A gyermekkorban elszenvedett társadalmi-gazdasági hátrány gazdasági költségei az európai OECD-országokban), 2022.

3. **Bár több tagállam** – egyes esetekben a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz és az Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+) támogatásával – **már megkezdte az ajánlás végrehajtását, és előrelépést ért el, e szakaszban egyik tagállam minimumjövedelem-rendszere sem felel meg teljes mértékben az ajánlás rendelkezéseinek.** Emellett, bár a legtöbb nemzeti reform követi az ajánlás iránymutatásait, néhány esetben a tagállamok eltérnek az ajánlásban foglalt elvektől.
4. **Az ajánlás ugyan több megközelítést is meghatároz a megfelelés biztosítása céljából, a legtöbb tagállamnak még fokoznia kell a megfelelés javítására irányuló erőfeszítéseit.** Az ajánlásban felvázolt egyik megközelítés a szegénységi küszöbre való hivatkozás. 2023-ban a (legalább) minimumjövedelemben részesülő egyedülálló személyek rendelkezésre álló jövedelme átlagosan a rendelkezésre álló mediánjövedelem 33,8%-át érte el, miközben a szegénységi küszöb a rendelkezésre álló medián jövedelem 60%-ánál húzódott. Ugyanez a szám a két gyermekkel rendelkező párok esetében a rendelkezésre álló mediánjövedelem 37,9%-a volt. A tagállamok mintegy negyede még mindig nem rendelkezik világos módszertannal a jövedelemtámogatás szintjének meghatározására, harmaduk pedig nem irányoz elő rendszeres aktualizálást vagy indexálást. A megfelelés biztosítása érdekében fokozni kell a módszertan javítására, valamint a rendszeres indexálásra vagy aktualizálására irányuló erőfeszítéseket.
5. **Annak biztosítása is kiemelten fontos, hogy a rászorulókat jogosultak legyenek ellátásokra, mivel a jogosult kör tekintetében továbbra is fennállnak hiányosságok.** 2023-ban az EU-ban a gyakorlatilag aktív kereső nélküli háztartásokban élő szegény lakosság átlagosan 16,8%-a nem részesült semmilyen szociális ellátásban. Bár az összes tagállamban nagyjából átlátható jogosultsági kritériumok vannak érvényben, ezek – különösen a lakóhely, az életkor, valamint a rászorultság és a vagyoni eszközök vizsgálata tekintetében – eltérnek egymástól. Ez erős, esetenként egyre nagyobb heterogenitásra utal a rászoruló lakosság meghatározását illetően.

6. **Az összes tagállamban magas szintű a minimumjövedelem-juttatások igénybevételének elmaradása, ami csökkenti a minimumjövedelem-rendszerek hatékonyságát.** Annak számszerűsítése azonban kihívást jelent, hogy milyen mértékű az igénybevétel elmaradása, mivel nem áll rendelkezésre egységes validált megközelítés annak megbecsülésére. Nagyon kevés olyan tagállam van, amely rendszeresen értékeli az igénybevétel elmaradásának szintjét. A becslések tagállamtól függően 20% és 50% között mozognak. Számos tagállam hajt végre olyan intézkedéseket, amelyek célja, hogy kezeljék az igénybevétel elmaradásának különböző okait, különösen a következők révén: a kérelmezési eljárások egyszerűsítése és digitalizálása, az információkhoz való (online és offline) hozzáférés megkönnyítése, a különböző hatóságoktól származó adatok átfogó információs rendszerben történő összegyűjtése és a potenciális kedvezményezettek megszólítása. Mindazonáltal ezeket a kezdeményezéseket bővíteni kell az igénybevétel elmaradásának átfogóbb kezelése érdekében.
7. **A tagállamok továbbra is arra törekednek, hogy előmozdítsák a befogadó munkaerőpiacokat, így többek között fokozzák arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy – figyelembe véve a munkaképes korú népesség csökkenését – gondoskodjanak kellő kompetenciákkal rendelkező, jól képzett munkaerőről.** A tagállamok reformokat javasoltak annak érdekében, hogy a minimumjövedelem-juttatások meghatározóbb szerepet töltsenek be a kedvezményezettek abban való támogatásában, hogy részt vegyenek az aktív munkaerőpiaci szakpolitikai intézkedésekben, és aktívan állást keressenek. E célból néhány tagállam kiterjesztette az aktivizálási intézkedéseket, ezzel egyidejűleg pedig szigorította az aktiválási kritériumokat. Ezt olyan, a minimumjövedelemben részesülőket célzó, hatékonyabb aktív munkaerőpiaci szakpolitikai intézkedéseknek kell kísérniük, amelyek személyre szabott támogatást és tartós foglalkoztatási eredményeket biztosítanak. Ahhoz, hogy kiigazítsák az aktív munkaerőpiaci intézkedéseket, és kezeljék a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek előtt álló kihívásokat, a politikai döntéshozóknak meg kell érteniük az inaktivitás kiváltó okait. Gondosan nyomon kell követni a szigorúbb aktiválási kritériumok hatását annak biztosítása érdekében, hogy azok ne vezessenek szegénységhez vagy társadalmi kirekesztődéshez.

8. **A munkavállalást bátorító pénzügyi ösztönzők beépültek a tagállamok minimumjövedelem-rendszereibe, ugyanakkor továbbra is vannak eltérések a tekintetben, hogy a rendszerekből nyújtható-e jövedelemtámogatás a kedvezményezettek részére a munkába állásukat követően.** Egyes országokban a munkaidő növekedése nem mindig vezet a rendelkezésre álló jövedelem emelkedéséhez. Emellett a munkaerőpiaci befogadás megkönnyítéséhez elengedhetetlenek az olyan, nem pénzügyi tényezők, mint a munka közbeni képzés rendelkezésre állása, valamint a minőségi munkalehetőségek. A foglalkoztatásba való sikeres átmenethez fokozatosan kell megszüntetni az ellátásokra való jogosultságot, emellett pedig pénzügyi és nem pénzügyi ösztönzőket kell biztosítani.
9. **Több tagállam is határozott elkötelezettséget mutatott a támogató és alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférés megkönnyítése iránt.** Annak ellenére, hogy számos reformot jóváhagytak, egyes országokban előfordulhat, hogy bizonyos szolgáltatások nem könnyen hozzáférhetők a minimumjövedelemben részesülők számára olyan akadályok miatt, mint a rendelkezésre állás, a megfizethetőség vagy az alacsony operatív kapacitás. Továbbra is jelentős hiányosságok tapasztalhatók olyan területeken, mint a gyermekgondozáshoz, az egészségügyi ellátáshoz, a lakhatáshoz és az internetkapcsolathoz való hozzáférés. Emellett számos tagállamban hiányoznak a szolgáltatások minőségére vonatkozó előírások.
10. **A szociális és aktív munkaerőpiaci szolgáltatások megfelelő kombinációjának biztosítása érdekében a társadalmi beilleszkedési tervek kidolgozására jellemzően az egyéni igények felmérését követően kerül sor.** Míg a tagállamok mintegy fele bevezette a célzott társadalmi beilleszkedési terveket a minimumjövedelemben részesülők számára, csak hat olyan ország van, ahol jogszabály született annak érdekében, hogy e tervek – a tanácsi ajánlással összhangban – három hónapon belül rendelkezésre álljanak. E tervek kedvezményezettjeinek tényleges jogosultsági köre továbbra is viszonylag alacsony.

11. **Az erős minimumjövedelem-rendszerek hatékony, részvételen alapuló és átfogó irányítási folyamatokat igényelnek.** Ezekhez pedig elegendő operatív kapacitásra, együttműködésre és az érdekelt feleknek a szakpolitikai végrehajtás különböző lépéseibe való bevonására, valamint szilárd nyomonkövetési és értékelési mechanizmusok létrehozására van szükség. A minimumjövedelem-rendszerek kialakítása – a nemzeti hagyományoktól függően – tagállamonként eltérő. A szilárd irányítási mechanizmusok segíthetnek megelőzni a széttagoltságot, az átfedéseket és a hiányosságokat, ezáltal biztosítva azt, hogy a legkiszolgáltatottabbak szükségleteit – az ellátási rendszerek általános kialakításától függetlenül – hatékonyan kezeljék.
12. **Ezen elemek fényében a szociális védelemmel foglalkozó bizottság (SPC) úgy véli, hogy további erőfeszítésekre lesz szükség azon hiányosságok kezelése érdekében, amelyeket a Bizottság és a szociális védelemmel foglalkozó bizottság (SPC) az ajánlás végrehajtásáról szóló, első együttes jelentésében azonosított.** Ez hozzá fog járulni a szegénység kezelésére és az EU azon célkitűzésének elérésére irányuló erőfeszítésekhez, hogy 2030-ig legalább 15 millióval csökkenjen a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitettek száma. Ezáltal hozzá fog járulni társadalmaink rezilienciájának és gazdaságaink versenyképességének javításához. Az említett erőfeszítésekhez való hozzájárulás érdekében a Bizottság és a szociális védelemmel foglalkozó bizottság továbbra is támogatni fogja, valamint nyomon fogja követni a tagállamok szakpolitikáit, különösen azáltal, hogy 2028-ban új jelentést tesznek majd közzé, folyamatosan javítani fogják a minimumjövedelemre vonatkozó teljesítményértékelési keretet, valamint hogy az SPC és annak munkacsoportjain (például a Minimumjövedelem Hálózaton [MINET-en]) belül elősegítik az egymástól való tanulást. Ezen túlmenően a tervezett legelső, szegénység elleni uniós stratégia keretében konkrét kezdeményezések kerülnek majd előterjesztésre az EU-n belül a szegénység ellen folytatott küzdelem iránti megújított elkötelezettség támogatására.